

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 8. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. do polnoči. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishvu mesečno K 1.20, s dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto mesečno K 2.00, polletno K 10.—, četletno K 5.—, letno K 17.00. Za inosmetstvo celoletno K 30.—. Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnishvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnishvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti namko. Telefon številka 303.

Po besedah - dejanja!

Dunaj, 12. novembra.

—c— Kdor hoče popolnoma objektivno soditi in govoriti o zadnjem Sušteršičevem govoru v državnem zboru, ta mora brez ovinka in brez vsakega strankarskega naziranja priznati, da je bil Sušteršičev govor eden najboljših, kar smo jih čuli v sedanjih proračunski debati.

Raz kransko strankarsko stališče bi se dalo seveda govoru mnogo oporekati, so slovenska vprašanja, ki se jih Sušteršič ni dotaknil, ali ako se smatra Sušteršičev govor kot programatičen odgovor slovenskih poslancev na programatično izjavo ministrskega predsednika Stürgkha, moramo reči, da je Sušteršič precizno — dasi v širših obrisih — očrtal stališče Jugoslovanov proti sedanjemu sistemu vlade v Avstriji.

Sušteršič je povdarjal popolnoma pravilno stališče Jugoslovanov v monarhiji, Jugoslovani so v Avstriji oni del prebivalstva, ki omogočuje, da je država vesela, in ako je Sušteršič dejal, da naj se vpraša, kako naj bo patriotično mišljenje teh Jugoslovanov, ko ne čutijo od vlade drugega nego samo udarce, povedal je isto, kar smo trdili že mi, a nas je zato psoval „Slovenec“ z veleizdajci, srbskimi iredentisti in revolucionarji, javno — v državnem zboru je Sušteršič ponovil — potrdil naša izvajanja in Krek mu je navdušeno ploskal!

V svojem govoru se Sušteršič ni dotaknil specialno vseh slovenskih zahtev in vprašanj, govoril ni detaljno, a povedal je vse z izjavo, da Slovenci ne moremo ničesar pričakovati in tudi ničesar ne pričakujemo od vlade, ki vodi danes avstrijsko politiko. S tem je Sušteršič povedal vse, izrazil je, da je konec vseh tradicij, ki so vodile doslej klerikalno slovensko frakcijo v njenem političnem delovanju. Slovenski-hrvatski klub še ni zavzel svojega konečnega stališča o klubski taktiki, a izdal jo je Sušteršič, ko je rekel: Brez nas tudi ne gre!

Teh besed smo Slovenci že dolgo pričakovali, ako jih Sušteršič uresniči, potem bodo vlada, Nemci in vsi oni, ki nam vedno mečejo pod noge polena res uvideli, da brez nas v resnici ne gre.

Sušteršič je rekel v svojem pomembnem govoru, da si ne pusti gledati v karte, prav, nikdo izmed Slovencev ne zahteva tega, hoče pa vsakdo, da bodo Sušteršičeve karte prave, da bo vrgel v prvem udarcu pravega aduta, ki bodi za Slovence reč, a ne črn!

Nočem se spuščati v reminiscence, zato sem podal vtis Sušteršičevega govora tako, kakor se splošno presoja. Slovenska politika v dunajskem parlamentu se ne sme plašiti tudi najskrajnejše opozicije, ker zgodovina avstrijskega parlamenta dokazuje, da ima merodajna Avstrija respekt le pred onimi, ki brez pojgov in kom-

promisov izjavijo: Brez nas ne gre! Sušteršičeva programatična izjava naj bi bila prvi korak odločnega boja. Čuli smo besede, sedaj čakamo dejanja! Kamorkoli Slovenci pogledamo, povsod vidimo nad seboj ono sovražno pest avstrijskega režima, ki je njega bistvo protislovenska tendenca.

Sušteršič je povdarjal, da smo Jugoslovani edini narod, ki odločujemo o usodi stare habsburške monarhije, in ona vlada, ki danes stori le to, kar mora žaliti naš narodni ponos, bo kriva in odgovorna, ako ti zatirani Jugoslovani vračajo zob za zob!

Obrambni minister Georgi je nervozno poslušal ta Sušteršičeva izvajanja, a je gotovo razumel in priznaval popolno resnico teh besed. Ni nobena skrivnost več, da ravno najvišji vojaški krogi vedno in vedno povdarjajo, da je vladna Jugoslovanom sovražna politika v Avstriji popolnoma zgrešena, da je treba Jugoslovane z največjimi koncesijami pridobiti za sodelovanje v avstrijski politiki. Po generalu Georgiju so sedaj lahko zvedeli vojaški in merodajni politični krogi, da smo Jugoslovani prenehali biti politikujoči kapucini, da hočemo in zahtevamo svojih pravic, uresničenje svojih zahtev!

Avstrijska vlada je čula jasne in odločne besede, kdor jih je hotel razumeti, ta jih je razumel.

Da, ali ne! Sušteršič je govoril, napovedal je boj, ostre so bile njegove besede, mi želimo, da bi ne ostale besede le besede, temveč, da bi se spremenile v dejanja, v boj za pravice in zahteve slovenskega naroda! Mi čakamo, da pokaže Sušteršič svoje karte, da zaigra odkrito igro in vrže prvega aduta! Vlada naj potem premisli, kaj stori ona, ker Jugoslovani smo oni, ki odločujemo o usodi habsburške monarhije.

To je rekel Sušteršič, to potrjuje ves slovenski narod!

Današnje stališče slovenskih pevskih društev na deželi.

Po dolgemu zasledovanju delovanja slovenskih pevskih društev po deželi sem se odločil, da zapišem par vrstic, nekaj nasvetov, kako bi se dalo le-tem pomagati do stalnega dela in napredka.

Slovenci smo narod, ki zelo rad živi v petju. V zadnjih 30 letih se goji tudi umetno petje z resnim ciljem z več ali manj dobrim uspehom. Kako naša ljudstvo rado prepeva, so najboljše dokaz slov. narodne pesmi, na katere smo lahko ponosni. Resen cilj gojiti umetne pesme zasledujejo pa le po večini pevška društva, ki so v narodno naprednih rokah. Le-tim pa je zadnja leta, odkar je prišla na krmilo S. L. S. recte klerikalci, zadan hud udarec. Prej so bili vodje teh zborov po

večini učitelji-naprednjaki. Nakrat pa je nastal zoper te v krajnem, nato okrajnem in slednjič v deželnem šolskem svetu pogon: „Hočeš nočeš, moraš se ukloniti uboga učiteljska para.“ Ostalo mu je na izbero: ostati ter pustiti napredni pevski zbor, njega veselje in narodno delo, ali pa iti v drug — morda še dvakrat slabejši — kraj. To vse se je zgodilo le zato, da so ugodili kaplašu, župniku itd. ter zadali marsikateremu pevskemu društvu ki jim je bil trn v peti če ne smrtin vsaj zelo občuten udarec.

Temu odpomoči naj bi bila naloga naše Zveze slovenskih pevskih društev v Ljubljani. Ako se ne motim ima ta tudi odstavek za svoj delokrog v katerem pravi da bode oskrbovala pevška društva z dobrimi pevovodji. Na kakšen način bi bilo to mogoče?

Po mojem mnenju bi se dala stvar urediti približno takole.

Za nastavljenega pevovodjo se najde v Ljubljani sami lahka služba, v kateri naj bi imel to prostost da pride — glede na vlake katere mora vporabljati — lahko nekaj kasneje odnosno odide popreje. Zveza naj bi mu dala gotovo plačo in prosto vožnjo k skušnjam v dotičen kraj. Društva naspornost pa bi Zvezi prispevala razmerno z njenimi stroški gotove zneske. Tako bi pevška društva imela siguren obstoj in ne samo to, tudi nova bi se ustanovila kar pa sedaj s posebnim ozirom na šikane učiteljsva ni mogoče, drugih pevovodstva zmornih oseb nam pa primanjkuje.

Zasluga pevskih društev na deželi — isto tako seveda tudi v mestih — za narodno stvar so nedogledne. Kmetško, preprosto ljudstvo se shaja, spoznava in bodri medsebojno, kar je pa največ, postaja navdušeno za lepo stvar narodno in umetno petje. V kolikih krajih so bili do nedavnega časa na nedeljskem dnevnem redu pretepi, poboji, popivanja itd. danes pa so — v zahvalo in čast raznim pevskim in sokolskim društvom — nedelje posvečene prepevanju, telovadbi in citanju. Merodajni krogi naj bi te resne nasvete vpoštevali, in ako le mogoče pomagali naprednim pevskim društvom do resnega dela, kar jim je po večih krajih sedaj onemogočeno!

Prav rad pa bi videl, da se strokovnjaki v to zadevo nekoliko zamislijo in povedo svoja mnenja. Več ljudi, več ve, pravi pregovor.

Iz slovenskih krajev.

Iz Vevč. Štirinajst dni še manjka do občinskih volitev v D. M. Polju in takrat se bomo pošteno udarili. Naša občina je bila dosedaj vedno v rokah klerikalcev. Zato je že skrajni čas, da pomodemo z njimi enkrat za vselej in pošljemo v občinski svet može, ki bodo v resnici delali za kmeta in delavca ne pa samo za župnika. Boj bo tako hud, kakor morda v nobeni občini. Na dan stopa z jas-

Gorenja slika nam kaže novo karakteristično sliko iz tripolitsanske vojne. Ujete žene in otroke peljejo laški vojaki iz oaze, kamor so bili pobegnili, nazaj v mesto. Tu gredo mimo kraja, kjer so bili italijanski vojaki dan poprej usmrtili mnogo Arabcev, katerih trupla še niso pokopana.

nim in poštenim namenom neodvisen kmet, pred katerim se tresejo klerikalni magnati kakor šiba na vodi. Ni čuda, da so klerikalci napeli vse strune, da prodro. Ves njih aparat, od župnika in bivšega župana do občinskega tajnika, vse je na delu. Pripravljena pa je tudi napredna armada. V petkovi številki Vašega cenjenega lista ste prinesli neko kandidatno listo, ki naj bi predstavljala napredno listo za občinske volitve. Izjavljam, da Vas je neznan lopov grdo mistificiral. Naprednjaki dosedaj še niso sestavili oficijalne liste in se to zgodi šele ta teden. O tem vas bom že še natančneje informiral. Namen dotičnega Vašega poročevalca je prozoren. Zmislil si je sam imenovane može, ki so vsi zavedni naprednjaki, kot kandidate, da je tako dal lažje župniku orožje v roko proti njim. Svoj namen je dosegel. V nedeljo je župnik grmel raz prižnico o samih antikristih, anarhistih, brezvercih itd. Toda v enem smo si mi na jasnem. Vedeli smo sicer, da se bodo klerikalci z župnikom na čelu v volilnem boju posluževali najpogostejših sredstev proti naprednjakom, toda kaj takega pa nismo pričakovali. Prišel pa bo zato tudi dan plačila in takrat bomo obračunali s klerikalno bando, da bo prav. Ko bo sestavljena oficijalna napredna kandidatska lista, bomo šli v boj za njo z zavestjo, da bo zmagala pravica in resnica proti hinavščini in zahrbnosti. Možje volilci in žene volilke! proč s strahopetnostjo, ne dajte se terorizirati, ne dajte se varati, pojedite pogumno v boj za zmago. Pokažite dosedanjemu županu in njegovemu tajniku za vedno vrata.

Iz Šmartna pri Litlji. Gospod nadučitelj litijski B. Andolšek pozivlja pisce članka s podpisom „več Šmarčanov“, naj povejo svoja imena. Temu bi se pač lahko ugodilo, a čemu sovražstva, ko na to ni bilo mišljeno. Notica je pisana v dobrem namenu brez zahrbnosti in je docela resnična.

Da bi bilo kaj zlaganega, to je druga reč. Sicer pa, kaj samo psujete, ko bi vaš stvarni odgovor storil veliko boljše delo. Oprostite tako ni! Kar se tiče pa naše izobrazbe povem vam na uho, da je pri vas ne bomo iskali in smo vsaj toliko galantni, da tudi nam znanih nismo psovali, med tem ko vi nam sicer poznate, psujete, a vendar ne veste pravih oseb. — To je eden, ako treba pa več.

Eden za več Šmarčanov.

Iz Novega mesta. Novomeške občinske volitve so se bližale. Nič ni bilo opažati zanimanja zanje. Le dr. Slanc je bil začel sukati pero in pisal članke v „Slov. Narodu“ kot stari agitator. Odgovarjal mu je zaupnik narodne napredne stranke in sicer v Dolenjskih novicah. Naposled je še dr. Slanc vrgel pero v koš, ko ga je vodstvo napredne stranke v Ljubljani pustilo na cedilu v gaudijum dopisnika Dolenjskih novic. Zadnji teden pred volitvami skljuje „narodni meščanski odbor“ volilni shod. Kdo in kakšen je bil ta odbor? Narodni hočejo biti vendar tudi klerikalci, ki so pa tudi meščani. Na shodu se postavijo kandidatje kanonik Žlogar, navozi jih vzame na znanje ali ne jamči, da jih bo njegova stranka v celoti sprejela. Tri dni pred volitvijo izide kot prva lista klerikalnih kandidatov. Na njej se je bliščalo šest kandidatov postavljenih na shodu „narodnega meščanskega odbora“. Novomeški patriciji pol miša pol tiča. Dva dni pred volitvijo zagleda luč lista kandidatov narodne in avstrijske stranke. Zdjaj šele je pala beseda „napredna“. In začelo je deževati listin samih naprednih strank in izvrševalnih odborov. Zapel je bič mlajših, češ nobenega kompromisa s klerikalci, čiste naj bodo volitve. Od obeh strank postavljeni kandidatje naj odklonijo klerikalne glasove. Nova lista izide in sicer od klerikalne struje. Strah se je polastil starih patricijev. Ajdimo na delo, če ne bo vse vrag

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

Generalni kapitan se je umaknil do vrat; iztegnil pest in zarohnel:

— Prokleta bodi!

In je zbežal.

Leonora se je spustila v naslonjač.

— Ne, je zamrmlala, ni se me upal ubiti . . . Ne preostane mi torej drugega, kakor da se ubijem sama . . .

Te obupne besede nam razodevajo skrito misel, ki je vodila nesrečno ženo, da je poizkusila razdražiti Altierija do skrajnosti.

Ali njeno zaničevanje je bilo zaman, zaman vsa krutost njenih besed.

Živela je, še zdaj! . . . Živela je, ko se je nadejala, da jo bo Altieri rešil strašne naloge samomora.

Pomiloščenje pa, o katerem je govorila, je bilo odkritosrčno.

Leonora se je odrekla prvotnemu sklepu, da umori Altierija.

Kako to? Zakaj?

Ali je storila to, da bi se ravnala po misli Rolanda Kandiana, kakor je rekla Altieriju?

Ali je nemara vstala v njenem srcu zarja usmiljenja do tega človeka, ki je postal podel in zločinski zgolj iz ljubezni do nje?

Verjetno je, da sta jo vodili obdve čuvstvi hkrati, dasi se jih je zavedala le mračno in nerazločno.

Najbolj gotovo izmed vsega, in tisto, kar je vladalo zdaj vso njeno misel, je bila brezmejna trudnost. Dovolj ji je bilo življenja, in ne glede na instinktivno grozo, ki jo je navdajala pred samomorom, je šla z resničnim, globokim olajšanjem svojo pot proti smrti.

Poslednji ukrepi so se porodili v njenem duhu:

Ob določeni uri in naznačenem dnevu bo spremila še očeta k večnemu počitku.

Ko pa zavzame Dandolo svoje zadnje, neizpremenljivo mesto v rodbinski grobnici, se umori tudi ona . . .

Za to strašno dejanje je imela pripravljen sledeči načrt:

Grobnica rodbine Dandolo se je nahajala na Olivolskem otoku, za cerkvijo Sv. Marije Formoze.

Od tod do stare Dandolove hiše je bilo komaj par korakov.

In tja je hotela iti, dasi je bila hiša dandanašnji dan last Rolanda Kandiana.

— On mi lahko izkaže to gostoljubje, je dejala sama pri sebi.

In v hiši se je hotela zapreti v sobico, kjer je prebivala kot mlado dekle, ter se obleči zopet v deklisko obleko, ki jo je nosila na predvečer svoje zaroke.

Obleka devic se je tiste čase v resnici precej razlikovala od obleke poročenih žena.

In Leonora ni igrala prazne komedije s tem, da je hotela zopet postati devica po obleki, kakor je bila že devica po duši in po telesu.

Njenemu resnemu, pozitivnemu in logičnemu duhu se je zdelo krivično, da bi ljudje mislili to in ono, zakaj je šla umret drugam, zakaj se ni usmrtila v hiši svojega moža.

Kakor drugod, je tudi v tem ni zapustila njena vedna skrb za čast in dostojanstvo.

Hotela je, da bi beneška družba vedela, da je imela pravico, umreti zunaj hiše svojega moža.

Morda je mislila tudi na to, da bo Roland potem razumel, česar se mu ni upala povedati, ker je bila preponosna

Da ni bila nikdar žena Altierijeva.

Preoblečena, se je hotela zastropiti.

Strup je bil takrat nekaj navadnejšega nego v naših dneh. Imeli so ga v vsaki hiši; ta ga je rabil v majhnih dozah za gotova zdravila, drugi se je hotel obvarovati zlobnega zastropljenja s tem, da se je pomalem sam navadil strupa.

Vse te razne podrobnosti je Leonora hladnokrvno pretehtala sama s seboj ter jih sprejela drugo za drugo, ko je sama v mrliški sobi bedela pri očetovem truplu, nedremična, s sklonjeno

glavo in rokami ležečimi na kolenih.

In včasih se ji je zadelo, kakor da straži sama svoj lastni mrtvaški oder . . .

Drugo jutro zjutraj so položili Dandola v krsto, oblečenega v bogato ceremonialno obleko, kakor je zahteval običaj.

Po običaju se krsta ni smela zapreti; kajti odlične mrliče so nesli odkrite na kraj pogreba.

Ker pa truplo ni bilo balzamirano, so krsto zaprli in jo postavili na nekako estrado, pregrnjeno s črnim suknom; sivi spokorniki in menihi so se zbrali okrog nje in se vstili v prepevanju mrtvaških molitev po obredu katoliške cerkve, ki ji je pripadal pokojnik.

Dan je minil mrklo in počasi.

Leonora se je bila umaknila v svojo sobo. Narava je tirjala svojo pravico; težko svintčeno spanje ji je zaprlo oči.

Prebudila se je še pred jutrom in oblekla žalno obleko, ki jo je imela nositi pri pogrebu.

Bila je navidezno popolnoma mirna.

Ljudje, ki so jo videli tisto noč, so pravili, da se je zdelo, kakor da si je ona edina ohranila hladnokrvnost sredi nenavadne razburjenosti, ki se je pojavljala v palači Altieri.

In ta razburjenost gotovo ni bila posledica trenutka, ki se je bližal.

V velikem pritličnem salonu je stal Altieri bled in odločen sredi svojih oficirjev v bojni opravi in dajal poslednje ukaze . . .

Vstala je mrzla in jasna zarja.

Zarja 1. februarja . . .

Ob osmih zjutraj, ko so prišli pogrebci, pobožne bratovščine in duhovniki, da dvignejo mrliča, ni bilo v palači nikogar več razen Leonore in par oddaljenih sorodnikov, ki so prišli spremit Dandola k večnemu počitku.

Altieri in njegovi oficirji so bili izginili . . .

Palača generalnega kapitana, drugače tako oživljena, je bila zdaj molčeca, zapuščena in mrkla . . .

(Dalje.)

vzel. In šli so na delo. Uspeh je bil velikanski. Udeležbe take še ni videlo Novo mesto. Klerikalci so sramotno podlegli. Lista mlajših, radikalnih je dobila le 24 glasov. Kaj zato! Tem mlajšim se je šlo zato, da so zbudili pozornost na volitve, da je prešinil duh zaspane Novomeščane. Naj ne križajo stari rok na prsa in vzdihajoč obračajo oči proti nebu, češ, kaj takega nismo pričakovali, take udeležbe in takega uspeha. Kakšen uspeh bi šele bil, če bi malkontenti ne bili rušili discipline!

Ubogi paradešimeljni.

Iz Trsta. (Resnica iz Trsta). „Edinost“ od sobote se je vrgla na dr. Šusteršičev govor in rekla, da dr. Šusteršič ni do dejanja. Ta kritika pa je le navidezna, pesek v oči, radi sedanjih tržaških razmer. Gospoda se boji in hoče še nekoliko kriti znano uskožstvo dr. Rybača. V resnici je pa naša prvaška gospoda vsa drugačna, kot se dela na papirju. Dr. Rybač in dr. Gregorin sta se pripeljala z Dunaja in je dr. Rybač v zasebni družbi v „Balkanu“ na vso moč hvalil dr. Šusteršiča in njegov govor. Rekel je celo, da je bil ob dr. Šusteršičevem govoru ginjen! Zakaj ni prišel točiti znanih edinjskih solz? Dr. Gregorin je pa v hvalisanju še prekašal dr. Rybača, drugi gospodje so jima pa kimali kot dvema prorokoma. Tako je v resnici! Dr. Rybač in dr. Gregorin se ne pripravljata več, ampak sta v resnici že prava podrepana dr. Šusteršiča in čakata samo še ugodnega trenutka, da to tudi javno priznata. Ali takrat bo v Trstu završalo, ker v Trstu ni ugodnih tal za take eksperimente, tržaški Slovenci niso tako neumni, da bi se dali žejni prepeljati čez vodo.

DNEVNE VESTI.

O osamelosti Slovencev v drž. zboru je govoril dr. Šusteršič in priznava odkrito, da nam je ta del njegovega govora ugajal. Čas je že, da vprašamo naše severne brate, kaj pravzaprav z nami nameravajo, ali jih bomo mi vedno morali podpirati, pri pogajanjih se pa ne bo na nas nihče oziral, temveč se bo vedno govorilo samo o narodnem sporazumu na Češkem in Moravskem? Ako se za naše zahteve nihče ne zmeni in naših stremiljenj nihče ne podpira, moramo Slovenci, oziroma Južni Slovani sploh nastopiti samostojno in se ne smemo čisto nič ozirati na kake kompromise med Nemci, Čehi in Poljaki, ki nas pri sklepanju kompromisov čisto nič ne vpoštevajo in se na naše zahteve čisto nič ne ozirajo. Ali naši klerikalci, med katerimi je tudi dobrih elementov, so pa preveč pod komando, delajo prav radi take kompromise, od katerih imajo sicer oni straukarske koristi, slovenski narod kot tak pa nobenih. Zato niti na ta del dr. Šusteršičevega govora ne pelagamo nobene posebne pozornosti; ker je bil pač — samo govor.

Preneumno je, kar piše včerajšnji „Slovenec“ o dr. Šusteršiču, ki ga povzdiguje radi enega govora bolj kot bi drugje povzdigovali moža, ki bi veliko storil. Tako le piše „Slovenec“: „To ostane, vsi morajo zopet priznati, da je dr. Šusteršič mož, na katerega smo Slovenci lahko opravičeno ponosni. On je dvignil s svojim velikim umom naš ugled in vse jugoslovansko ljudstvo mu bo za to vsikdar hvaležno!“ To je pa že res preveč! Radi enega govora v državnem zboru naj bi bilo dr. Šusteršiču vse jugoslovansko ljudstvo vsikdar hvaležno! Čudimo se res, da dovoljuje dr. Šusteršič pisati v „Slovencu“ o sebi take neslanosti.

Tomašičeva stranka v razsulu. Sadovi absolutizma hrvaškega bana Tomašiča se že pojavljajo. Zapuščajo ga celo njegovi dosežani najboljši pristaši, kakor dr. Šišić, dr. Avakumović in dr. Schwarzmayr. Že danes lahko rečemo, da je ban Tomašič za vedno odigral na Hrvaškem. Poskusiti hoče svojo srečo edino še pri novih saborskih volitvah, na katere jako veliko zida. A mož bo doživel isti poraz, kakor ga je doživel njegov prednik Pavel baron Rauch. Niti različne Khuen-Hedervaryjeve medicine mu ne bodo pomagale. Opozicijske stranke so si danes kljub temu, da si drugače jako nasprotujejo, edine v tem, da je treba pokazati Tomašiču, da Hrvaška ni Ogrska, vsled česar zanj na Hrvaškem ni prostora.

All bo kaj all ne bo nič? Že par dni je minilo, odkar smo poročali, kako je detektiv Grošelj po noči pijan po ljubljanskih kavarnah pobiral mleko za preizkušnjo in s tem zlorabljal svojo uradno oblast na prav nečuten način. Vsak drug človek bi bil zaradi tega klican na odgovor, tu pa se zdi, da hočeta Grošljeva visoka pokrovitelja Jančigaj in Lauter celo zadevo kar lepo potlačiti. Zato se čujemo dolžne, da na ves glas vprašamo sedanjega vrhovnega šefa na ljubljanskem rotovžu, gospoda pl. Laschana: „Ali bo kaj all ne bo nič s preiškavo proti Grošlju zaradi zlorabe uradne oblasti, ki jo je ta mož zagrešil zadnjič pijan po ljubljanskih kavarnah?“

V znamenju absolutizma. Pod tem naslovom smo včeraj pisali o konfiskacijski praksi na Hrvaškem in smo omenili zadnje številko „Hrv. Pokreta“, ki je bila skoraj vsa zaplenjena. Enaka usoda je doletela tudi „Srbobran“ in kakor se zdi, bo zagrebški državni pravdnik, ki je skoraj gotovo dober prijatelj našega ljubega Luschna, ta dva res narodna lista dosledno črtal z rdečim svinčnikom. Te konfiskacije so take, da so zagrebški vseučilišni dijaki začeli že demonstirati radi njih in se zbirajo vsak dan v velikem številu pred upravnistvom „Srbobrana“ in „Hrv. Pokreta“, kjer pokupijo vse številke še predno sta lista zaplenjena. Na Hrvaškem je zavladala pod Tomašičem prava strahovlada kot na Kranjskem pod Schwarzom.

All smo pred Bogom vsi enaki? Poroča se nam: Ne samo pred postavami, pa še celo pred Bogom nismo vsi enaki. Za istinitost mojih besed vam navajam sledeče: Slučajno mi je prišel v roke nemški list „Marihjin otrok“, ki izhaja kot nekaka priloga k nekemu klerikalnemu lističu in tam čitam: Pri usmiljenih sestrah v Ebenzweierju na Zgornjem Avstrijskem se vrše dne 22. avgusta, 24. oktobra in 21. novembra duhovne vaje za — device, dne 18. julija za — device boljših stanov. Res imenitno!

Klerikalni osrečevalci ljudstva. V mestu Stanlav v Galiciji so prišli v katoliški banki „Samopomoč“ na sled velikanskim poneverjenjem. Razni klerikalni bančni uradniki so poneverili nad 100.000 K prihrankov ubogih kmetov. Aretiranih je bilo že več oseb. Klerikalci so res pravi „osrečevalci“ ljudstva. Poznaj pač samo boga „Pobasaj“.

Bela vrana. Novoimenovani splitski škof je izdal na duhovnike posebno pastirsko pismo, kjer se odločno izraža proti političnemu delovanju duhovščine in svetuje duhovnikom, naj zapuste politično polje in se zopet vrnejo v cerkev. Res prava bela vrana. Dobro bi bilo, da bi si ga vzel ljubljanski škof za zgled. Podobno pastirsko pismo bi bilo najbolj potrebno ravno za našo duhovščino, ki je že napol podivjana in ne uganja v cerkvi drugega, kakor samo politiko.

Klerikalci in nova brambovska vojašnica. Na Poljanski cesti je dal zgraditi pred štirimi leti deželni odbor novo brambovska vojašnico. Dokler je imelo mesto dvojezične ulične table, so klerikalci vpili na občinski svet, zakaj ne oskrbi občinski svet samoslovenskih. Dežela je gospodar te vojašnice, pa klerikalci ji še zdaj niso oskrbeli slovenskega napisa, med tem ko ima mestna topničarska vojašnica ob Dunajski cesti napis v obeh jezikih, pa slovenskega na prvem mestu! Možakarji pri sl. deželnem odboru, poželite malo korajžje!

Klerikalni gerent v Spodnji Šiški ima 10 K na dan, ampak ceste in razsvetljava so v takem zaniknem stanju, kot bi bila Spodnja Šiška kaka hribovska vas, ne pa prva slovenska občina s 5000 prebivalci pred nosom Ljubljane. Gosp. Zajc, ali menite, da ste samo za svoj — podpis plačani?

Kje je razsvetljava? V nekaterih novih ulicah ni ob cesti in hišah še nobene razsvetljave in hišnih tablic, dasi so hiše že obljudene. Kako naj ljudje te nove ulice in hiše najdejo, če ni tabel z napisi in številkami? Prav zanikna je razsvetljava po Opekarski cesti in Linhartovi ulici.

Delavske hiše. Ob Dunajski cesti gradi g. Scagnetti dve hiši za nižje sloje, ki se bosta brezdvomno obrestovali. Na take hiše naj bi tudi mestna občina začela enkrat resno misliti.

Uboj v Kamniku. V nedeljo zvečer je neznan kmečki fant v Kamniku s tako silo udaril črkostavca Ivana Lužarja po levem senu, da je nezavestno obležal v cestnem jarku. Ko je pozneje Lužar prišel domov, je tožil, da ga močno boli glava in čez par ur nato umrl. Kakor se zatrjuje, je ubijalec neki navdušeni pristaš dekana Lavrenciča.

Priporočljiva dekla. Marija Hrovatič iz Štajerske je vstopila preden mesec k stavbnemu mojstru Josipu Fusso v Kranju v službo kot dekla. Toda takoj po poteku štirih dni je že ukradla svojemu delodajalcu popolnoma nove čevlje, tri pare nogavic in nato izginila. Imenovana dekla je tudi na sumu, da je ukradla svojemu prejšnjemu delodajalcu, nekemu uradniku državne železnice 100 kron vrednega psa.

Ob policijski uri. V soboto zvečer je neki stražnik napovedal v neki gostilni Pred igriščem policijsko uro. To pa nikakor ni bilo po volji nekemu že precej pijanemu hlapcu, ki je zato vrgel za policajem kozarec vina. Ko so gostje zapustili gostilno, so pričeli na cesti silno razgrajati. Napadli so tudi nekega dijaka, ki je pa potegnil iz žepa samokres in se tako sitnežev obranil.

V Gruberjevem prekopu delajo zdaj poleg brambovske vojašnice na zidanih in betonastih stebrih z železnimi travermami jez, ki bo ob suši zadrževal vodo, da je ne bo Barjanom primanjkovalo. To je vse lepo; toda gospoda pri deželnem odboru in vladi pa niso nič mislili na to, kje bodo imeli zdaj prebivalci iz Hradeckega in Stepanje vasi dohod k vodi za pranje in druge namene, kjer vodovoda in vodnjakov ni! Ljudje občudujejo to klerikalno „gospodarstvo“ in vladno bistrornost, obenem pa zahtevajo od dežele kakor tudi mestne občine pomoči, ker so kot davkoplačevalci — v to upravičeni!

Vlom v gozdno kočjo. Te dni so neznani tatovi vlomili v Leskovi dolini v loškem okraju v tamošnje gozdno kočjo, kjer so pokradli več različnega stavbnega orodja.

Tatinska dekla. Pred kratkim je zginil posestniku Ivanu Terjuncu v Smolevem pri Selcah stokronski

bankovec, njegovi sosedi pa 7 K. Tatvine je osumljena posestnikova dekla, pri kateri so tudi že našli precej denarja.

Za bolnega delavca na Poljanski cesti št. 8, je izročila našemu upravnistvu gospa Trebše v Š. Šiški 1 K, na Tržaški cesti št. 1 je pa nabral in nam izročil hišnik g. Cimperman 9 K. Denar (skupaj 10 K) smo izročili dotičnemu revežu, ki leži težko bolan brez vsakega zaslužka, ima pa šest otrok, ki jih ne more preživljati. Zahvaljujemo se v imenu ubogega delavca plemenitim darovalcem, posebno g. Cimpermanu, ki se je potrudil in nabral 9 K in apeliramo vnovič na usmiljena srca, da pomagajo ubogemu trpinu in njegovim otrokom v bedi.

„Martinov večer“ pevskega društva „Slavec“ v nedeljo zvečer je pač moral zadovoljiti vsakogar, kdor ga je obiskal. Med pevske točkami so zlasti ugajale slovenske narodne pesmi s spremljevanjem orkestra. Uspehi, ki jih je doseglo društvo s tem večerom in g. pevovodja Pahor pri proizvajanju pevskega dela, so dokaj zadovoljivi in naj so le v izpodbudo društvu in njegova članom. Škoda, da je motila slaba akustika dvorane „Narodnega doma“. Po programu se je razvila prav živahna in neprisiljena zabava, katero je le še povečala licitacija lepe „Martinove“ goske in pa ples, na katerega je — kakor povsodi — najbolj čakala in si ga zaželela množestveno zbrana mladina.

Dober dovtip. Ko je bil Hussarek, ki ima na dunajski univerzi katedro za cerkveno pravo, postal naučni minister, je naznanil v veži uni-

verze svojim poslušalcem na listku sledeče: „Ker sem bil imenovan za naučnega ministra, ne morem žalobno ta tečaj imeti svojih nadaljnjih predavanj. Zato svoje poslušalce srčno pozdravljam. — Hussarek.“ Poredna roka je na listek pripisala: „Na skrajšnje svidenje! — Poslušalci.“

Higijenična mlekarja se odprla danes v hiši meščanske imovine v Lingarjevi ulici. Dobivalo se bo tam garantirano pristno mleko. Več v in-seratu.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je na svatbi g. Stegnarja z gđ. Vičičevo gospa Podkrajškova nabrala 12 K. Denar je prejelo naše upravnistvo in ga bo oddalo Družbi. Živela rodoljubna nabiralka, in živela vrla novoporočenca!

V občeznani narodni restavraciji „Pri Lipi“ se je v nedeljo zvečer predstavil češki iluzionist g. Josip Kratelj s svojimi res izbornimi in zelo posrečenimi komadi čarovniške umetnosti. G. Kratelj je iluzionist prve vrste, in nam je zelo žal, da se poslovi od Ljubljane, priporočamo g. Kratelj Novomeščanom, kamor je sedaj odšel gostovat.

Ideal. Spored za danes, jutri in četrtek: „Veličastvo planin“, prekrasen naravni posnetek; „Ubogi prijatelj“, jako komično; „Dobrosrčni Gualnaro“, zanimiva drama; „Slikar brez rok“, varietetna slika v barvah; „Sosed in soseda“, velekomična privlačnost z Maksom Linderjem. — Dne 17. t. m. specialni večer z lepimi slikami. — Dne 18. t. m. „Princesa Cartouche“, prve vrste učinkovita detektivska zgodba, vredna vrstnica Zigomarja.

Italijansko-turška vojna.

Težave, ki jih imajo Italijani že zdaj v Tripolitaniji, gotovo niso majhne, bodo pa še mnogo večje, ko bodo začeli spomladu prodirati v notranjost dežele. Tripolitanija je pač po svoji veliki večini peščena puščava, po kateri je vojakom silno težavno prodirati, pa tudi spravljati naprej municijo in provijant. Majhen pojem o teh težavah nam daje naša današnja slika, ki kaže municijski voz na poti skozi pesek pri Tripolisu.

Se že oglašajo

nasprotniki italijanske vojne akcije v Egejskem morju, kakor so se svoječasno takoj oglašili tudi nasprotniki akcije italijanskega brodogoja ob albanski obali. Poroča se namreč, da namerava avstro-ogrski zunanji urad intervenirati v Rimu v tem smislu, da bi Italija opustila vsako akcijo v Egejskem morju in čisto mogoče je, da se pridruži Avstro-Ogrski tudi še katersibodi druga velika sila, ali pa celo vse velike sile, ker ako bi italijansko vojno brodogoje blokiralo Solun ali drugo kako večje pristanišče na obalah Egejskega morja, bi bili s tem močno oškodovani trgovski interesi vseh evropskih velikih sil in zato nastane iz akcije italijanskega vojnega bro-

dovja v Egejskem morju lahko še marsikaj.

Seveda Italija lahko odgovori na vsako eventualno intervencijo, da nikogar nič ne briga kje in kako se bo ona bojevala s Turčijo, ker ona se ne nahaja v vojni s Tripolisom, ampak s Turčijo kot tako in samo ako bi Turčija sklenila z njo mir in ji odstopila sporno ozemlje, bi pustila Turčijo na miru in se bojevala samo z Arabci, v Tripolitaniji in Cirenajki, ako se ti ne bi hoteli pokoriti in položiti orožja. In ona bi imela v tem slučaju prav, ali velike sile se morda ne bi ozirale na to, ako ima ona prav ali ne, kakor se niti Italija ni ozirala na to, da je Turčija imela prav, ko ji ni hotela kratkoma odstopiti spornega ozemlja, ampak je rekla, da ima

MALI LISTEK.

Biblija, znanost in cerkve.

Spisal Jaroslav Pallardi.

(Iz 24. zvezka knjižnice češke „Svobodne Miali“).

(Dalje.)

Krvosramstvo so vedno smatrali za greh proti naravi. V bibliji pa je dogodba o Lotu in njegovih hčerah kot popolnoma nedolžna in spomina vredna stvar zapisana brez vsakega obsojanja. (I. Mojz. 19. poglavje 29 do 39.)

Ko je bog pogubil mesti Sodomo in Gomoro, ko sta ti dve mesti na popolnoma naraven način padli kot žrtvi vulkanskega izbruha, se je nasehli Lot s svojima dvema hčerama v neki jami na gori pri mestu Segor.

In rekla je prvorojena mlajši: „Naš oče je že star, in ni nobenega moža na zemlji, ki bi šel k nama, kakor je navada na celem svetu. Pojdi, dajva piti svojemu očetu vina in pojdiva spat z njim, da ohraniva z našim očetom seme.“ In dali sta piti svojemu

očetu vina tisto noč, in prvorojena je šla in spala s svojim očetom, ta pa ni čutil niti ko je legla niti ko je vstala. In zgodilo se je jutraj, da je rekla prvorojena mlajši: „Glej spala sem včerajšnje noč s svojim očetom, dajva mu piti vina še to noč; potem pojdi in spi z njim in ohraniva seme z našim očetom.“ In dali sta piti še tisto noč svojemu očetu vina, in vstala je mlajša in je spala z njim; on pa ni čutil niti ko je legla, niti ko je vstala. In tako sta obe Lotovi hčeri spočeli od svojega očeta.

To poglavje naj končamo s pripovedovanjem iz življenja patrijarha Jakoba po I. Mojzesovi knjigi, pogl. 25. in 26.

Ko je bil Izak šestdeset let star, mu je rodila njegova žena Rebeka dvojčka. Prvi je bil po celem telesu kosmat in so mu dali ime Ezav, drugega pa so imenovali Jakob. Ezav je postal lovec, Jakob pa pastir. — Ko je nekega dne prišel Ezav domu ves truden, je prosil brata Jakoba, naj mu da jesti, da bi ne umrl lakote. Jakob je izbral bratov položaj, izvil je iz njega pravico prvorojenstva in mu je dal jesti šele, ko je prisegel, da mu prodaja prvorojenstvo. Manjkalo je pa še očetovega blagoslova. Tudi tega je dobil Jakob z zvijačo, in pri tem mu

je pomagala mati Rebeka. Izak, ki je na stara leta oslepel, je poslal starejšega sina Ezava na lov. Ko je Ezav odšel, se je domenila Rebeka z Jakobom. Ta je zaklal dva kozliča, in Rebeka je iz njih napravila okusno jed, kakor jo je Izak rad jedel, oblekla je Jakoba v Ezavovo obleko, ovila mu je roke in vrat s kozličjimi kožami, da bi ga slepi Izak smatral za starejšega sina, če bi se morda s tipanjem hotel prepričati, ali je res pri njem kosmati Ezav. Tako preoblečen je nesel Jakob očetu jed in rekel: „Jaz sem Ezav, tvoj prvorojenec. Storil sem, kakor si mi ukazal. Vstani, prosim, sedi in jej od mojega love, da me blagoslovi tvoja duša!“ Goljufija se je posrečila, in Jakob je na ta način, ki je vse prej ko pošten, dobil blagoslov slepega očeta, katerega je grdo prevaral.

Ko se je Ezav vrnil z love in je bila goljufija odkrita, je zbežal Jakob pred Ezavom v vzhodno deželo in je stopil v službo pri svojem ujcu Labanu. Laban pa je imel dve hčeri: starejša Lia je imela grd obraz, Rahel pa je bila lepa po obrazu in po postavi. Jakob se je zaljubil v Rahel in se je dogovoril z Labanom, da mu bo za lepo Rahel služil sedem let. Ko je sedem let odslužil, je zahteval od Labana hčere. Laban je napravil svatbo,

zvečer pa je k Jakobu peljal Lio, in Jakob je šele drugo jutro spoznal, kako ga je Laban opeharil. Sel je torej k njemu, da bi stvar uravnal, Laban pa mu je rekel: „Ni navada v našem kraju, da bi se mlajša možila prej nego prvorojena. Bodi z njo ta teden, dam ti potem tudi to (namreč Rahel) za službo, katero boš služil pri meni še sedem nadaljnjih let.“ In Jakob je storil tako in je bil z njo en teden. Potem mu je dal Laban za ženo Rahel, katero je Jakob ljubil bolj, nego Lio. Ko pa je videl gospod, da Lia nima Jakobove ljubezni, je odprl njen život; Rahal pa je napravil neplodno. Lia je rodila sina za sinom, ali ljubezni Jakobove ni dosegla.

Ko je Rahel videla, da Jakob ne rodi, je bila nevoščljiva sestri je rekla Jakobu: „Glej, tu je moja dekla Bilha, pojdi k nji, da rodi v moje naročje in bom tudi jaz imela sinove iz nje.“ In dala mu je Bilho za ženo; in Jakob je šel k nji in je imel z njo dva sinova. Ko pa je videla Lia, da je prenehala roditi, je dala spet Silpo, svojo deklo, Jakobu za ženo. Jakob je bil tudi s tem zadovoljen in je imel tudi s Silpo dva sinova.

Enkrat je šel Ruben, Liin sin, na polje in je našel tam lepa jabolka, ki jih je prinesel svoji materi Lii. In

rekla je Rahel Lii: „Daj mi, prosim te, teh jabolk svojega sina!“ Lia pa je rekla: „Ali ti je morda premlado, da si mi vzela mojega moža, ali hočeš vzeti tudi jabolko mojega sina?“ In rekla je Rahel: „Naj torej spi s teboj to noč za jabolko tvojega sina.“ Ko se je vračal Jakob tega večera s polja domu, mu je prišla nasproti Lia in je rekla: „K meni pojdeš; kajti kupila sem te za jabolka svojega sina.“ In spal je z njo to noč. Potem je imel Jakob z Lio še dva sinova in hčer, potem pa se je bog spomnil tudi Rahel, odprl je njen život, in porodila je Jakobu sina, ki mu je dala ime Jožef.

Potem se je odločil Jakob, da se s svojimi ženami in otroki povrne v domovino in se je dogovarjal za mezo. Zmenila sta se, da si Jakob vzame iz staj vse marogaste ovce in koze, one, ki so ene barve, pa ostanejo Labanu in njegovim sinovom.

Jakob pa je znal napraviti dobiček. S pretkano manipulacijo pri živinoreji, ki si je pri nji kot pastir tudi nekoliko začaral, je dosegel, da je v kratkem bila velika večina Labanove živine marogasta in tako je temeljito opeharil Labana. Pri slovesu je ukradla Rahel svojemu očetu še njegove ma-like in jih je skrila pod sedlo velboda, na katerem je sedela. Potem so

Najboljše odgovori „Slovincu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Za jesen in zimo:

Bluze, svodnja krila, hišne halje, pletene jopice, zimsko perilo, rokavice, kožuhovine, dežnike, moderce in vse moderne nakitne predmete. Damske klobuke in čepice kakor tudi za otroke. **Vse športne predmete.**

V oddelku za gospode:

Klobuki, cilindri, čepice, kravate, zimsko perilo, rokavice, dežniki, palice, pleteni telovniki, kakor tudi vedno najnovejše potrebščine za gospode.

Modna in športna trgovina **P. Magdič, Ljubljana** nasproti glavne pošte.

Trgovec ali obrtnik

mora, ako hoče napredovati, opozarjati občinstvo na svojo trgovino. Reklama je duša vsakega podjetja in vsak trgovec ali obrtnik,

ki noče biti skrit

samo v svoji ulici, ampak hoče dobiti odjemalce iz vseh delov mesta in tudi z dežele,

bo inseriral v „Jutru“

ki se čita in je priljubljeno povsod po Slovenskem.

Preostale izvode romana

„ŽENA“

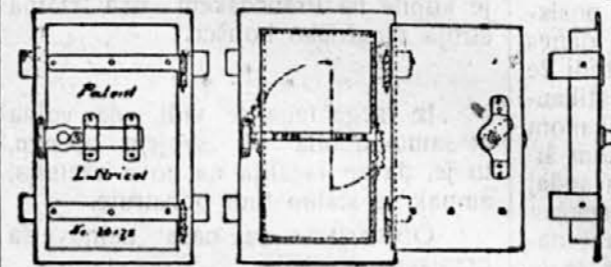
ki je vzbujal toliko zanimanja, ko je izhajal v „Jutru“, prodaja upravništvo „Jutra“ mesto po prvotni ceni (1 K)

po 60 vin. izvod.

Zunanji naročniki naj pošljejo znesek v naprej in pridenejo 10 v za znamko.

Naročajte in kupujte „Jutro“ izvod samo 6 v.

Važno za inženirje, stavbne podjetnike, hišne posestnike in hišne upravitelje.

Proti solum in prahu popolnoma varno zaprtilnik, kjer je vsaka nevarnost po ognju izključena, omogočujoče samo patentna dvojna

dimniška vrata

s trojnatin proti ognju varnim zalvorom.

(C. kr. avst. pat. št. 26.175 od 1. junija 1906)

Konstrukcija teh dimniških vrat, ki se lahko dajo vstaviti v novih ali pa že v starih poslopih, so strokovnjaki že večkrat preizkusili in splošno priznani tem dimniškim vratom prednost pred vsemi drugimi.

L. Stricel, dimnikarski mojster.

Dobivajo se pri Lud. Striclu kakor tudi pri tvrdki Avg. Žabkar. Ponorejanje patentnih vrat se kaznuje po patent. zakonu.

Priložnost za dober nakup!

Dobil sem pod polovično ceno veliko partijo dolgih krasnih raglanov za dame, katere tudi pod isto ceno oddam.

Komad od **K 40** stane samo **K 20.**

O. BERNATOVIČ

Ljubljana, Mestni trg 5

Ogromna zaloga izgotovljenih oblek, raglanov, površnikov ter zimskih sukenj za gosp. in dečke.

Kuč za slabokrvne in prebolele je zdravniško priporočeno črno dalmatinsko vino Kuč najboljšo sredstvo. 5 kg franco K 4.50

S. Novakovič, Ljubljana.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najrazumnostnejših kombinacijah pod take ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavarovalnicarjem; dosežaj se ga je izplačalo K 2.400-710.

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi.
Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.856.860.58.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države v vseskozi slovensko-narodna uprava.
Vsa pojasnila daje:
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.
Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih osebno Zavaruje proti tatvini, razbitju ograd in okenskih plošč. Škoda cenjuje takoj in najkvalitetneje. Uživa najboljši sloves, kotler posloju. Dovoljuje in študija dobička izdatno podpore v narodna in občinskega namena.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in knjižniško strano spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov

Lastno založništvo.
Musikalije.

Telefonska številka 118.

Najmodernejšje črke.
Litografija.

Podatke kontaktne številke 78.307.

Del. glavica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K 8.000.000. K 800.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Promese za bližnja zrebanja:

Promesa ogr. prem. srečke, cela a K 10.—, polovica a K 9.—.	Zrebanje dne 15. novembra t. l.	Glavni dobiček K 240.000.—.
Promesa ogr. hipot. srečke a K 5.—	Zrebanje dne 15. novembra t. l.	Glavni dobiček K 40.000.—.
Promesa zem. srečke I. izd. a K 8.—	Zrebanje dne 16. novembra t. l.	Glavni dobiček K 90.000.—.

Promese za 1 celo ogr. prem., 1 zem. in 1 ogr. hipot. skupaj samo K 25.—.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %

Jadranska banka filijalka v Ljubljani

Šelenburgova ulica št. 7 (nasproti glavni pošti).

Kupuje in prodaja:

vrednostne papirje, rente, obilgacije, sestavne planse, prireditelne, delnice, srečke itd. — Valute in devize. — Prodaja na vrednostne papirje in blago kakor v javnih oddelkih.

Promese k vsem zrebanjem.

Centrala v Trstu.

Vloge na knjižice

od dneva vložitve 4 1/2 % do dneva dviga. Rentni dovek plačuje banka iz svojega. Na tekoči in žiro račun po dogovoru. Zbirna sveca z Ameriko.

Akreditivi.
Menjalnica.

Eskomtjuje

menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih papirjev proti kurzni izgubi. — Revizija zrebanja srečke itd. brezplačno. — Stavba krediti. — Rembours-krediti. — Borna naročila.

Inkaso.

Filijalka v Spati.

Delniška glavica K 6.000.000